

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

◆ № 218 ◆ Вівторок, 12 листопада 1991 року ◆ Ціна 15 коп.

(Передплатникам
5 коп.)

ПАРАФУВАННЯ ДОГОВОРУ ПРО ЕКОНОМІЧНЕ СПІВТОВАРИСТВО

2

БЕЗ ЦЕНТРУ

Месополісся для журналістів, які супроводжували офіційну делегацію України, розпочався візит до Москви. З аеропорту доставили нас у Великий Кремльський пенсі, де в Катерининському залі Прем'єр-міністр В. Фомін поставив свій підпис під Договором про економічне співтовариство. Парування відбулось присутності М. Горбачова, Л. Кравчука, І. Сіласка, Р. Хасбулатова. Президент країни (нині СРСР) був єдино одозванцем.

А тепер до білокам'яної, щоб укласти економічний союз із Росією. Про підписання ж згаданого договору знали ті, хто перші особи. Тим більше, що ще зранку того дня журналіст пристрастям сесії Верховної Ради України, аранжі співпрацювати за участю у творенні єдиного економічного простору. Про стрижки жовні не було.

Тим часом і в Кремлі, і в «білому домі» Україна підписала з першою з однієї години державної ваги документи. В резиденції Російського парламенту Л. Кравчук і Б. Єльцин першими сіли за стіл. І Комітетом за підписанням переговорів між офіційними делегаціями України і РРФСР набрало чинності. Потім В. Фомін підписав «Угоду про принцип торговельно-економічних відносин між Україною і РРФСР на 1992 рік».

(Закінчення на 2-й стор.)

УВАГА: «ГАРЯЧИЙ ТЕЛЕФОН»

Після опублікування в нашій газеті програми кандидата в Президенти України Л. М. Кравчука до редакції надійшло багато листів читачів з проханнями вилучити «гарячий телефон» з Голозою Верховної Ради, щоб безпосередньо з ним детальніше поговорити про його програму, про наслідки проблем.

Повідомляємо наших читачів, що Леонід Макарович буде відповідати на ваші запитання 19 листопада з 18-ї до 19-ї години 30 хвилин по телефону в Києві 293-02-33.

Стенограму «гарячого телефону» буде надруковано в «Голосі України».

Редакція звертається до читачів з проханням висловити свої думки щодо програм інших кандидатів у Президенти.

Т РАГІЧНОЮ помилкою назвав введення надзвичайного стану у Чеченській Республіці голова КДБ Росії Іваненко. Виступаючи на позачерговій сесії російського парламенту, він підкреслює, що РРФСР не має сил для збройного тиску на цю республіку, і жоден військовослужбовець не підкориться наказові стріляти у мирних жителів.

Р ОСІЙСЬКА Федерація відкинула наші спроби досягти суверенітету швидко переговорів, — заявила на прес-конференції у Грозному президент Чечні Дудаєв. Навздогич на це, Чеченська Республіка є однією з найбільш розвинутих тільки не рівноправній основі будувати відносини зі своїми сусідами, еквівалентно з Росією «і ми ніколи не погодимося на статус колонії», — додав він. — Будь-яке шок, який нам, не залишиться безжальною.

Р ОЗКОЛОМ завершили в Москві другий з'їзд руху «Демократична Росія». Демократичне партії Росії, перш ніж народити свободу та Російський християнсько-демократичний рух залишили з'їзд і заявили, що створюють нову структуру. «Належало демократичний сил Росії». Своєрідний воєнний поспіх тим, що міністри ДемРосії прийняли рішення без консультується з ними.

М ИКОЛАІВ — чи не єдиний мій обласний центр, де з великим піднеском відзначено річницю Мовтви. Мавтв російське телебачення звинувачує за потрібні показати до подію «Месового торжества, як раніше, не було, — розповіли голоса обласні і Гріцків. — Люди прийшли не за командою, а за величчю серця. Зібрано 10 — 15 тисяч чоловік — представники трудових колективів, ветерани, молоді. Я прийняв з трибуни з великим сестрами».

«Желізне драгоє старішої людей, прийняти до старості минулого, — так прокоментував демонстрацію один з тих миколаївців, хто не йшов у селівній колонії».

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ

ЗАКОН УКРАЇНИ

«ПРО ГРОМАДЯНСТВО УКРАЇНИ»

ВІЛЕН МАРТИРОСЯН ПОПЕРЕДЖАЄ

З давня питань виїхати на мітинг-зустріч депутати різних рівнів Рівного з мешканцями міста: чи буде ратифіковано угоду про економічне співтовариство і чи одержать міністерство оборони містечкового Союзу суверенітету волі українського народу прокласти на території України військову периферію-національну.

З приводу так званої «осінньої військової перевірки» голови Спільної офіцерії України В. Мартіросян застеріг: введення військ з наміром може призвести до серйозних політичних ускладнень, дестабілізації обстановки. Це — спроба залякати народ перед референдумом, приїжді для зайняття зі служби на території України всієї прогресивної офіцерії. Ми вже бачили, як це робилося, наприклад, у Грузії. Учасники зустрічі звернулися до Верховної Ради України з вимогою не допускати цих антигромадянських дій.

«ШВИДКА» СТРАЙКУЄ

Попереджальні страйки оголошені сьогодні Житомирська станція швидкої і медико-санітарної допомоги.

— Що сполучає до того служби, — перелічує один страйковому Людмила Писарів Умове праці — це по-перше, Будинок, у якого розташовано станцію, має понад 100 років. Ділі — зарплата платі, Лікар одержує 250 карбованців, тобто зводиться за меншою бідністю. То це єсть терпіння. Але ж сьогодні ми можемо просто виїхати на виклики — немає базису. А коли я відійшов, то він від нас користь, вони немає ліпілі! — Ані ж ми не просто медична, а — швидке допомога. Що, ви під час страйкуєте помері!

— Професійний і подвійний обов'язок — покладі ось, Виклики «швидкої» будемо обслуговувати. А ось проінікні теорії, переказана на завдання медичного закладу — ні.

«Швидка» попереджає. Що ділі!

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ

9 А У ВАС У КИШЕНІ ГАЗ?

Нинішнє сьоме листопада у Києві общіце буть безліччю, бо, здавалось, громадянам нама чого ділати. Одначе, захварті тут бують ентузіастами, у когось на астенічно аргументація, ате у кишені єлилися баночка з газом. Фотожурналист буде еміційно у нашій газеті застрє.

Продовжено передплату на «Голос України» до 15 листопада. Індекс українського видання 60955, російського — 60997. Ціно на 1992 рік — 19 крб. 80 коп.

Голова Верховної Ради України Л. Кравчук зустрівся в листопаді цього року із українськими, радянськими та зарубіжними журналістами.

Перше запитання стосувалося підписання Договору про економічний співдружність.

Для того, щоб була ясність у цьому питанні, я провів би, щоб ми керувалися фактичними справами юридичними, правовими моментами, особливо, коли йдеться про такі важливі документи.

По-перше, ніякого підписання не було. Відбулося параування. Тобто, за дорученням Верховної Ради Прем'єр-міністр параувався, без згоди на це, щоб Україна не брала участі у договірному процесі. Але момент юридичний, або можна відповісти, що виконання цієї угоди, настання тільки того, коли договір буде ратифікований Верховною Радою України і всіма Верховними Радами тих держав, які взяли участь у цьому документі.

По-друге, документ буде внісений на ратифікацію разом з додатками, з усіма без винятку. А додатки там буде більше 25, може 26. Там є додатки такі, як, скажімо, про банківську, фінансову, митну, кредитну, поштово-телеграфну, систему тощо, які потребують надання чимало тривалого часу для їх узгодження.

Ось це, тільки згода приєднати, а не згода виконувати. Згода виконувати настане тоді, коли всієї Верховної Ради переїхав документ. Це по-перше.

По-друге, Ми будемо виступати і виступаємо проти того, щоб утворилися будь-які центри в межах наших, центральні органи. Ми не підписуємо і не ратифікуємо ніякої угоди, коли не буде узгоджено центральні органи будь-якого обсягу.

Ми — за можливість співпрацювати з республіканським чи з національним, і це може бути і чотири, і п'ять, може й три, може й дві, скажімо, України й Росії. До них може приєднатися ще якась республіка і утворити з ними економічний простір, координаційні структури і координаційні центри спільну діяльність у тій галузі, яку ми обираємо.

Якщо жати військово-стратегічне питання, то ми можемо співіснувати з Україною, Росією і Білоруссю, ті, то може творити національну армію і хто хоче не творити. Ми, українці, не ставуємо (я і сказав на прес-конференції в Москві про це) за те, щоб Україна мала утворити свою національну армію незалежно від того, як хто до цього ставиться. Це наша позиція.

Щодо запитання про введення національної валюти, ною купонної системи Леоніда Макаровича відповісти, що в договірні документи, які ми парауваємо, є можливість вирішення своїх питань щодо грошей. Вони не забороняють і ми не виключаємо рішення на Україні, що будемо утворювати свої гроші, і ми що роботу проводимо і від цього не відступимо.

На цей рік, я хочу сказати і прошу, щоб це вилізло і прайм-тайм, і металургія, ми домовилися про в процентів забезпечення штахт крипильним алюмом. Те саме з нафтою: нам потрібно 52 мільйонів тонн цього металу на рік, ми домовилися про цей пункт. Ми домовилися в валютному моменті, Росія просить, щоб ми дали їй, що ми можемо домовитися безпосередньо з регіонами, з Тюменнюю та іншими. Тобто відносно не заборони, а можливість звинуватити з Росією за допомогою з іншими республіканськими, що потрібно нашим підприємствам.

Газ лишився на тому ж рівні: 70 мільярдів кубічних метрів, витрати було 12 мільйонів тонн, стало 11, деревина, я вже сказав, 80 тисяч тонн, але з правом домовитися з регіонами. Про необхідність ми можемо домовитися. Ось тепер я навівав ці цифри. Це тільки невеличкі цифри, не всі, але не всі, але то, що побачуємо остаточно з'ясувати собі: Росія відлучається на ці товари, а ми залишаємо ціні незмінними. Це просто нереально. Тут нам нічого не дається, ми не можемо потрібні купити.

Леонід КРАВЧУК:

Тому ми домовилися з Борисом Єльциним, з російським урядом, щоб ми проконсультувалися і точно визначили, яка кількість і яких саме товарів, особливо продовольство, машина, буде під контролем держави, а які ми будуть відлучатися, ною, на який час, якую буде схематично відлучити ціни Росії, ми також маємо це зробити.

Ішла справа, що ми маємо паралельно не заморожувати, відлучити й заробити, а тільки індикувати бюджетні організації, пенсіонери, інваліди, тому що іншого шляху поки що ніхто не знає шов.

— Які, як вида думку, існують чинники проти незалежності України?

— Я думаю, що таких природних чинників немає, але вони штучно створюються.

Якщо спробувати розібратися в цьому питанні так, як воно об'єктивно складається, то об'єктивно ми не створюємо зору немає ніяких підстав вважати, що референдум може завдати якусь шкоду, скажімо, Україні чи українській державі. Немає, але вони штучно створюються. Наприклад, ототожнюють незалежність із сепаратизмом, незалежність це абсолютно не відповідає дійсності. Ні про який сепаратизм, ні про який відокремлення, ні про процесі інтеграції, політичних, економічних, духовних, іде в документах України немає і ніколи не було. Як ніяк не свідчать про те, що ми займаємо позицію сепаратизму.

Коли б ми сказали, що ми не хочемо укладати договори, скажімо, з Росією, з Білоруссю, з Угорщиною, з Польщею, з Туреччиною, з Францією, з Канадою, з Німеччиною, з Кубою тощо, отоді б нас можна було звинуватити в тому, що ми сепаратисти. Ми не наважилися і підписуємо і підтримуємо саме бажання укладати такі договори і політичні, економічні, дипломатичні, будь-які. То де тут сепаратизм? Немає. І не підміна поштів, свідомо підміна поштів.

Я переконаний у тому, що обдурити народ нікому не вистає. Я маю багато розмов з представниками різних категорій людей. І у південних областях, і у східних областях, і в західних облас-

тах, усі люди це правильно розуміють. Я переконаний у тому, що народ проголосує за незалежність. Я тільки хочу, щоб ця цифра була — 85 (не менше) відсотків. Це менше, ніж я прошу, так, для себе говорю. Тому що дим знається в світі повага до нас, підтримкою, повага до нас, до наших інтересів, до нашого рівня мислення, до нашої державності, до того, який народ ми є. До всіх, хто живе на нашій землі: українці, росіяни, поляки, євреї, білоруси, сім. Світ не може, як ми проголошуємо на референдумі.

От коли буде 85 і більше відсотків, то скажуть: це народ, який у своїй духовності витримав, не здаючись.

Політика України, щодо Росії є політикою пріора

ного сьогодні виступає Союз. От Верховна Рада РСР виступає під Союзом. Ініціюють? Була формування під 15 республік, які обирали делегатів на своїх територіях. Зараз це старий закон, який знаходиться всього-на-всього сім республік. Що це є за Верховна Рада? Кого вона представляє? Це ж не закон і статус, а це ж юридично! правова платформа? Ну, що воно таке? Треба визначити. Зараз це старий закон, який не чинить. Чи це той Союз, який був з 15 республік, тепер існує з семи?

Я вважаю, що це не так, і ясно, тоді все стане на своїх місцях. Тому що ново-огаровський процес вже існує і не потрібно до нього повертатися. А якщо говорити про економічну угоду, про дого-

вір, то, я вважаю, вона має розглядатися як основна економічного простору і не об'єднання в обсязі всіх держав.

— Чи знайде Україна гроші для власної валюти?

— Ми знаємо, що гроші, не така вже Україна і біда, що не знайти гроші для своєї власної валюти. Знаємо, що ми гроші, ти більше, ніж нас, добре сталяться зараз і Канада, і інші держави, і Сполучені Штати Америки. Несподівано звернувшись один бізнесмен з Італії до нас, має намір допомогти нам серйозно в розбудові нашої цінних підприємств, починаючи з гуманітарних засадах. Тобто в нас є дуже багато таких пропозицій, які дають нам підставу говорити, що ми зможемо зробити свої гроші, і фабрики розбудувати, все зможемо.

— Чи був тиш на парламенті, починаючи з рішення параувавати договір про економічний співдружність?

— Верховна Рада так вийшла, так проголосувала і я думаю, що це не так. Верховна Рада України працює правильно, а життя далі показує, як і буде.

— На 22 листопада в Криму призначено сесію, на яку внісено питання про референдум.

— Я вважаю, що це не потрібно робити. Він ніякий рід не може відіграти, тому що той час, який ми минаємо і продовжуємо працювати Верховна Рада Криму, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради. Для цього ми потрібно створити нову територіальну закон про розмежування повноважень і Закон про автономію.

Ми будемо працювати з Кримом, будемо знаходити шляхи вирішення. Я виступаю проти загострення цього питання. Але рішення його ми обов'язково знайдемо. Ніхтодану він не дитинуся,

і Конституцію приймуть, і Закон про вибори приймуть, і вибори проведуть. Тільки сьогодні, коли ми в складній ситуації, тоді і ми складимо доповідь, тоді і ми будемо доповідати. Я знаю, що більшість людей у Криму розуміють, що існують різні шляхи розвитку України, у них немає. Я вам наведу один приклад. За ту воду, яку сьогодні одержує Крим з Дніпра з інших каналів, він має платити півтора мільярда доларів щороку. Велетесь друкувати до 100 доларів, півтора мільярда доларів на рік. Тільки за одну воду. Я не кажу про все інше, якого 80 відсотків приходить з України. Я їм прямо сказав на сесії: так ми не будемо ніякого економічного тиску на нас чинити, не будемо, але за все, що ми беремо, ми будемо розраховуватися за міжнародними нормами, і все. Як і з усіма іншими. Але це і сказав на крайній випадок, тому що ніхто ніколи ні в Криму, ні на Україні не буде переглядати закон на квітень 1984 року, коли я тоді поставив питання переглянути все, що Поесія Віслюковича в 1925 році, в 1925 році, але це не так, це стіл перекувати.

— Чи знайде Україна гроші для власної валюти?

— Ми знаємо, що гроші, не така вже Україна і біда, що не знайти гроші для своєї власної валюти. Знаємо, що ми гроші, ти більше, ніж нас, добре сталяться зараз і Канада, і інші держави, і Сполучені Штати Америки. Несподівано звернувшись один бізнесмен з Італії до нас, має намір допомогти нам серйозно в розбудові нашої цінних підприємств, починаючи з гуманітарних засадах. Тобто в нас є дуже багато таких пропозицій, які дають нам підставу говорити, що ми зможемо зробити свої гроші, і фабрики розбудувати, все зможемо.

— Чи був тиш на парламенті, починаючи з рішення параувавати договір про економічний співдружність?

— Верховна Рада так вийшла, так проголосувала і я думаю, що це не так. Верховна Рада України працює правильно, а життя далі показує, як і буде.

— На 22 листопада в Криму призначено сесію, на яку внісено питання про референдум.

— Я вважаю, що це не потрібно робити. Він ніякий рід не може відіграти, тому що той час, який ми минаємо і продовжуємо працювати Верховна Рада Криму, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради. Для цього ми потрібно створити нову територіальну закон про розмежування повноважень і Закон про автономію.

Ми будемо працювати з Кримом, будемо знаходити шляхи вирішення. Я виступаю проти загострення цього питання. Але рішення його ми обов'язково знайдемо. Ніхтодану він не дитинуся,

і Конституцію приймуть, і Закон про вибори приймуть, і вибори проведуть. Тільки сьогодні, коли ми в складній ситуації, тоді і ми складимо доповідь, тоді і ми будемо доповідати. Я знаю, що більшість людей у Криму розуміють, що існують різні шляхи розвитку України, у них немає. Я вам наведу один приклад. За ту воду, яку сьогодні одержує Крим з Дніпра з інших каналів, він має платити півтора мільярда доларів щороку. Велетесь друкувати до 100 доларів, півтора мільярда доларів на рік. Тільки за одну воду. Я не кажу про все інше, якого 80 відсотків приходить з України. Я їм прямо сказав на сесії: так ми не будемо ніякого економічного тиску на нас чинити, не будемо, але за все, що ми беремо, ми будемо розраховуватися за міжнародними нормами, і все. Як і з усіма іншими. Але це і сказав на крайній випадок, тому що ніхто ніколи ні в Криму, ні на Україні не буде переглядати закон на квітень 1984 року, коли я тоді поставив питання переглянути все, що Поесія Віслюковича в 1925 році, в 1925 році, але це не так, це стіл перекувати.

— Чи знайде Україна гроші для власної валюти?

— Ми знаємо, що гроші, не така вже Україна і біда, що не знайти гроші для своєї власної валюти. Знаємо, що ми гроші, ти більше, ніж нас, добре сталяться зараз і Канада, і інші держави, і Сполучені Штати Америки. Несподівано звернувшись один бізнесмен з Італії до нас, має намір допомогти нам серйозно в розбудові нашої цінних підприємств, починаючи з гуманітарних засадах. Тобто в нас є дуже багато таких пропозицій, які дають нам підставу говорити, що ми зможемо зробити свої гроші, і фабрики розбудувати, все зможемо.

— Чи був тиш на парламенті, починаючи з рішення параувавати договір про економічний співдружність?

— Верховна Рада так вийшла, так проголосувала і я думаю, що це не так. Верховна Рада України працює правильно, а життя далі показує, як і буде.

— На 22 листопада в Криму призначено сесію, на яку внісено питання про референдум.

— Я вважаю, що це не потрібно робити. Він ніякий рід не може відіграти, тому що той час, який ми минаємо і продовжуємо працювати Верховна Рада Криму, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради. Для цього ми потрібно створити нову територіальну закон про розмежування повноважень і Закон про автономію.

Ми будемо працювати з Кримом, будемо знаходити шляхи вирішення. Я виступаю проти загострення цього питання. Але рішення його ми обов'язково знайдемо. Ніхтодану він не дитинуся,

і Конституцію приймуть, і Закон про вибори приймуть, і вибори проведуть. Тільки сьогодні, коли ми в складній ситуації, тоді і ми складимо доповідь, тоді і ми будемо доповідати. Я знаю, що більшість людей у Криму розуміють, що існують різні шляхи розвитку України, у них немає. Я вам наведу один приклад. За ту воду, яку сьогодні одержує Крим з Дніпра з інших каналів, він має платити півтора мільярда доларів щороку. Велетесь друкувати до 100 доларів, півтора мільярда доларів на рік. Тільки за одну воду. Я не кажу про все інше, якого 80 відсотків приходить з України. Я їм прямо сказав на сесії: так ми не будемо ніякого економічного тиску на нас чинити, не будемо, але за все, що ми беремо, ми будемо розраховуватися за міжнародними нормами, і все. Як і з усіма іншими. Але це і сказав на крайній випадок, тому що ніхто ніколи ні в Криму, ні на Україні не буде переглядати закон на квітень 1984 року, коли я тоді поставив питання переглянути все, що Поесія Віслюковича в 1925 році, в 1925 році, але це не так, це стіл перекувати.

— Чи знайде Україна гроші для власної валюти?

— Ми знаємо, що гроші, не така вже Україна і біда, що не знайти гроші для своєї власної валюти. Знаємо, що ми гроші, ти більше, ніж нас, добре сталяться зараз і Канада, і інші держави, і Сполучені Штати Америки. Несподівано звернувшись один бізнесмен з Італії до нас, має намір допомогти нам серйозно в розбудові нашої цінних підприємств, починаючи з гуманітарних засадах. Тобто в нас є дуже багато таких пропозицій, які дають нам підставу говорити, що ми зможемо зробити свої гроші, і фабрики розбудувати, все зможемо.

— Чи був тиш на парламенті, починаючи з рішення параувавати договір про економічний співдружність?

— Верховна Рада так вийшла, так проголосувала і я думаю, що це не так. Верховна Рада України працює правильно, а життя далі показує, як і буде.

— На 22 листопада в Криму призначено сесію, на яку внісено питання про референдум.

— Я вважаю, що це не потрібно робити. Він ніякий рід не може відіграти, тому що той час, який ми минаємо і продовжуємо працювати Верховна Рада Криму, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради. Для цього ми потрібно створити нову територіальну закон про розмежування повноважень і Закон про автономію.

Ми будемо працювати з Кримом, будемо знаходити шляхи вирішення. Я виступаю проти загострення цього питання. Але рішення його ми обов'язково знайдемо. Ніхтодану він не дитинуся,

і Конституцію приймуть, і Закон про вибори приймуть, і вибори проведуть. Тільки сьогодні, коли ми в складній ситуації, тоді і ми складимо доповідь, тоді і ми будемо доповідати. Я знаю, що більшість людей у Криму розуміють, що існують різні шляхи розвитку України, у них немає. Я вам наведу один приклад. За ту воду, яку сьогодні одержує Крим з Дніпра з інших каналів, він має платити півтора мільярда доларів щороку. Велетесь друкувати до 100 доларів, півтора мільярда доларів на рік. Тільки за одну воду. Я не кажу про все інше, якого 80 відсотків приходить з України. Я їм прямо сказав на сесії: так ми не будемо ніякого економічного тиску на нас чинити, не будемо, але за все, що ми беремо, ми будемо розраховуватися за міжнародними нормами, і все. Як і з усіма іншими. Але це і сказав на крайній випадок, тому що ніхто ніколи ні в Криму, ні на Україні не буде переглядати закон на квітень 1984 року, коли я тоді поставив питання переглянути все, що Поесія Віслюковича в 1925 році, в 1925 році, але це не так, це стіл перекувати.

— Чи знайде Україна гроші для власної валюти?

— Ми знаємо, що гроші, не така вже Україна і біда, що не знайти гроші для своєї власної валюти. Знаємо, що ми гроші, ти більше, ніж нас, добре сталяться зараз і Канада, і інші держави, і Сполучені Штати Америки. Несподівано звернувшись один бізнесмен з Італії до нас, має намір допомогти нам серйозно в розбудові нашої цінних підприємств, починаючи з гуманітарних засадах. Тобто в нас є дуже багато таких пропозицій, які дають нам підставу говорити, що ми зможемо зробити свої гроші, і фабрики розбудувати, все зможемо.

— Чи був тиш на парламенті, починаючи з рішення параувавати договір про економічний співдружність?

— Верховна Рада так вийшла, так проголосувала і я думаю, що це не так. Верховна Рада України працює правильно, а життя далі показує, як і буде.

— На 22 листопада в Криму призначено сесію, на яку внісено питання про референдум.

— Я вважаю, що це не потрібно робити. Він ніякий рід не може відіграти, тому що той час, який ми минаємо і продовжуємо працювати Верховна Рада Криму, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради. Для цього ми потрібно створити нову територіальну закон про розмежування повноважень і Закон про автономію.

Ми будемо працювати з Кримом, будемо знаходити шляхи вирішення. Я виступаю проти загострення цього питання. Але рішення його ми обов'язково знайдемо. Ніхтодану він не дитинуся,

і Конституцію приймуть, і Закон про вибори приймуть, і вибори проведуть. Тільки сьогодні, коли ми в складній ситуації, тоді і ми складимо доповідь, тоді і ми будемо доповідати. Я знаю, що більшість людей у Криму розуміють, що існують різні шляхи розвитку України, у них немає. Я вам наведу один приклад. За ту воду, яку сьогодні одержує Крим з Дніпра з інших каналів, він має платити півтора мільярда доларів щороку. Велетесь друкувати до 100 доларів, півтора мільярда доларів на рік. Тільки за одну воду. Я не кажу про все інше, якого 80 відсотків приходить з України. Я їм прямо сказав на сесії: так ми не будемо ніякого економічного тиску на нас чинити, не будемо, але за все, що ми беремо, ми будемо розраховуватися за міжнародними нормами, і все. Як і з усіма іншими. Але це і сказав на крайній випадок, тому що ніхто ніколи ні в Криму, ні на Україні не буде переглядати закон на квітень 1984 року, коли я тоді поставив питання переглянути все, що Поесія Віслюковича в 1925 році, в 1925 році, але це не так, це стіл перекувати.

— Чи знайде Україна гроші для власної валюти?

— Ми знаємо, що гроші, не така вже Україна і біда, що не знайти гроші для своєї власної валюти. Знаємо, що ми гроші, ти більше, ніж нас, добре сталяться зараз і Канада, і інші держави, і Сполучені Штати Америки. Несподівано звернувшись один бізнесмен з Італії до нас, має намір допомогти нам серйозно в розбудові нашої цінних підприємств, починаючи з гуманітарних засадах. Тобто в нас є дуже багато таких пропозицій, які дають нам підставу говорити, що ми зможемо зробити свої гроші, і фабрики розбудувати, все зможемо.

— Чи був тиш на парламенті, починаючи з рішення параувавати договір про економічний співдружність?

— Верховна Рада так вийшла, так проголосувала і я думаю, що це не так. Верховна Рада України працює правильно, а життя далі показує, як і буде.

— На 22 листопада в Криму призначено сесію, на яку внісено питання про референдум.

— Я вважаю, що це не потрібно робити. Він ніякий рід не може відіграти, тому що той час, який ми минаємо і продовжуємо працювати Верховна Рада Криму, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради. Для цього ми потрібно створити нову територіальну закон про розмежування повноважень і Закон про автономію.

Ми будемо працювати з Кримом, будемо знаходити шляхи вирішення. Я виступаю проти загострення цього питання. Але рішення його ми обов'язково знайдемо. Ніхтодану він не дитинуся,

і Конституцію приймуть, і Закон про вибори приймуть, і вибори проведуть. Тільки сьогодні, коли ми в складній ситуації, тоді і ми складимо доповідь, тоді і ми будемо доповідати. Я знаю, що більшість людей у Криму розуміють, що існують різні шляхи розвитку України, у них немає. Я вам наведу один приклад. За ту воду, яку сьогодні одержує Крим з Дніпра з інших каналів, він має платити півтора мільярда доларів щороку. Велетесь друкувати до 100 доларів, півтора мільярда доларів на рік. Тільки за одну воду. Я не кажу про все інше, якого 80 відсотків приходить з України. Я їм прямо сказав на сесії: так ми не будемо ніякого економічного тиску на нас чинити, не будемо, але за все, що ми беремо, ми будемо розраховуватися за міжнародними нормами, і все. Як і з усіма іншими. Але це і сказав на крайній випадок, тому що ніхто ніколи ні в Криму, ні на Україні не буде переглядати закон на квітень 1984 року, коли я тоді поставив питання переглянути все, що Поесія Віслюковича в 1925 році, в 1925 році, але це не так, це стіл перекувати.

— Чи знайде Україна гроші для власної валюти?

— Ми знаємо, що гроші, не така вже Україна і біда, що не знайти гроші для своєї власної валюти. Знаємо, що ми гроші, ти більше, ніж нас, добре сталяться зараз і Канада, і інші держави, і Сполучені Штати Америки. Несподівано звернувшись один бізнесмен з Італії до нас, має намір допомогти нам серйозно в розбудові нашої цінних підприємств, починаючи з гуманітарних засадах. Тобто в нас є дуже багато таких пропозицій, які дають нам підставу говорити, що ми зможемо зробити свої гроші, і фабрики розбудувати, все зможемо.

— Чи був тиш на парламенті, починаючи з рішення параувавати договір про економічний співдружність?

— Верховна Рада так вийшла, так проголосувала і я думаю, що це не так. Верховна Рада України працює правильно, а життя далі показує, як і буде.

— На 22 листопада в Криму призначено сесію, на яку внісено питання про референдум.

— Я вважаю, що це не потрібно робити. Він ніякий рід не може відіграти, тому що той час, який ми минаємо і продовжуємо працювати Верховна Рада Криму, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради. Для цього ми потрібно створити нову територіальну закон про розмежування повноважень і Закон про автономію.

Ми будемо працювати з Кримом, будемо знаходити шляхи вирішення. Я виступаю проти загострення цього питання. Але рішення його ми обов'язково знайдемо. Ніхтодану він не дитинуся,

і Конституцію приймуть, і Закон про вибори приймуть, і вибори проведуть. Тільки сьогодні, коли ми в складній ситуації, тоді і ми складимо доповідь, тоді і ми будемо доповідати. Я знаю, що більшість людей у Криму розуміють, що існують різні шляхи розвитку України, у них немає. Я вам наведу один приклад. За ту воду, яку сьогодні одержує Крим з Дніпра з інших каналів, він має платити півтора мільярда доларів щороку. Велетесь друкувати до 100 доларів, півтора мільярда доларів на рік. Тільки за одну воду. Я не кажу про все інше, якого 80 відсотків приходить з України. Я їм прямо сказав на сесії: так ми не будемо ніякого економічного тиску на нас чинити, не будемо, але за все, що ми беремо, ми будемо розраховуватися за міжнародними нормами, і все. Як і з усіма іншими. Але це і сказав на крайній випадок, тому що ніхто ніколи ні в Криму, ні на Україні не буде переглядати закон на квітень 1984 року, коли я тоді поставив питання переглянути все, що Поесія Віслюковича в 1925 році, в 1925 році, але це не так, це стіл перекувати.

— Чи знайде Україна гроші для власної валюти?

— Ми знаємо, що гроші, не така вже Україна і біда, що не знайти гроші для своєї власної валюти. Знаємо, що ми гроші, ти більше, ніж нас, добре сталяться зараз і Канада, і інші держави, і Сполучені Штати Америки. Несподівано звернувшись один бізнесмен з Італії до нас, має намір допомогти нам серйозно в розбудові нашої цінних підприємств, починаючи з гуманітарних засадах. Тобто в нас є дуже багато таких пропозицій, які дають нам підставу говорити, що ми зможемо зробити свої гроші, і фабрики розбудувати, все зможемо.

— Чи був тиш на парламенті, починаючи з рішення параувавати договір про економічний співдружність?

— Верховна Рада так вийшла, так проголосувала і я думаю, що це не так. Верховна Рада України працює правильно, а життя далі показує, як і буде.

— На 22 листопада в Криму призначено сесію, на яку внісено питання про референдум.

— Я вважаю, що це не потрібно робити. Він ніякий рід не може відіграти, тому що той час, який ми минаємо і продовжуємо працювати Верховна Рада Криму, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради, вона не прийняла ні Конституції, ні Закону про розмежування повноважень, ні інших законодавчих документів, які потрібні для Верховної Ради. Для цього ми потрібно створити нову територіальну закон про розмежування повноважень і Закон про автономію.

Ми будемо працювати з Кримом, будемо знаходити шляхи вирішення. Я виступаю проти загострення цього питання. Але рішення його ми обов'язково знайдемо. Ніхтодану він не дитинуся,

і Конституцію приймуть, і Закон про вибори приймуть, і вибори проведуть. Тільки сьогодні, коли ми в складній ситуації, тоді і ми складимо доповідь, тоді і ми будемо доповідати. Я знаю, що більшість людей у Криму розуміють, що існують різні шляхи розвитку України, у них немає. Я вам наведу один приклад. За ту воду, яку сьогодні одержує Крим з Дніпра з інших каналів, він має платити півтора мільярда доларів щороку. Велетесь друкувати до 10

Телеграфним рядком
з Тернополя

КОСА НА ЦЕГЛУ

Нещодавно запровадили спроба комуністичної військової частини, дислокованої в Скелі-Подільській, анексувати будівельну техніку з території України в Білорусію. За дозвільною голови обласної Ради в Бердичіві. Оскільки на місці події перебули співробітники РВВС та СМБУ, які разом з мешканцями села встановили дорогу сілськогосподарською технікою.

РЕФЕРЕНДУМ У КАТЕРИНІВЦІ

Цікаво проходило і в грудні референдум в Шумському районі. З поміж відомих бовбів не було жодного, в якому б не відбувалося довіра. На селі Катеринівка, яка може відійти до складу сусіднього Кременецького району.

В НКВС СПІВАТИМУТЬ

Днями відбулося освячення приміщення колишнього НКВС в місті Корюківці. Мешканці цього району, як і парадом, дитячий музичний школи.

КОМУНАЛКУ — «НА ХАЛЯВКУ»

Приматизацію житла в Шумському районі не замиє. От і нещодавно тут було приматизовано 25 комунальних квартир. На цей раз їх мешканці отримали житло безкоштовно.

Володимир ТЕТЕРУК, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Проблема

ЖИВА ГІЛКА

Доля українців-лемків, чия доля акція на початку ХХ століття складала дуже різні шляхи від долі депортованих народів.

Останній акт генотциду — насильницькі вигнання з традиційних земель і поселень в різних частинах Польщі і України — винишено над ними у 1945—1947 роках. Виник у цьому періоді всім комуністичні режими Варшави і Москви.

Та якщо синод Польщі закликає акцію «Вісла», згідно з якою українцями-лемками розпорозінені на всі території сіл держави без права повернення на рідну землю, то від Москви цього так і не відбулося. Тому лемки і зарпаста «Лемківщина», які прибули на свої збори до Івано-Франківська з усього Прикарпаття та інших регіонів України, прийняли звернення до Верховної Ради України. У цьому — свідчення Декларації та Акта проголошення незалежності України, а також вимога відновлення історичної справедливості щодо українців-лемків.

Богдан ВІВАЧАР.

Івано-Франківськ.

ЩОБ НАСТАЛА ВЕСНА, ТРЕБА ПОФАРБУВАТИ ЛИСТЯ

Усьо чотко!

12 гривень зберігався середня зарплата плати за місяць основної роботи.

Бачте, як просто озорювати нашою варто було додати вартість жінки, зняти на швидковий для здоров'я виробництва, трохи грошей і все гарно. Не будувати народжується дитина зі спадковими захворюваннями та іншою патологією.

Я не хочу звинувачувати наш уряд, який зберігав по підприємствах та за народом, у спробі «відкупитися» таким чином від проблеми здоров'я дітей. Ми не в тому винні. І в тому, що жінки не бажали відмовитися від плівки, як надаються тим, хто продає своє здоров'я дитині, і в тому, що лише-но саме так, як живемо.

Кодесь по ЦТ був показаний жалюгідний сюжет про те, як індивіду (і жінки у тому числі) продають життєво важливі органи (нирки, пі-

що) за валюту, або провину, у нас... Навіть статистика не ведеється. Не маємо змоги встановити, скільки саме жінок у віці, коли це можливе народження дітей, працюють на швидковий виробництва. Це нині. А коли настане ринок? Коли жінка буде рада не тільки своєму здоров'ю — своїх майбутніх дітей продати, аби диньки не вичили ті, що вже є?

Чи варто сумувати — адже на Заході, з якого правимо брати приклади, жінки борються саме за те, щоб нарізати з чоловіками розвантажувати вагон, спісати їх від землі, дихати чистим повітрям випаровуваннями... А нашим жінкам і борючись за це не треба, яке мають таку можливість.

Нарешті ми апеліруємо Америку. Шкода. Хрущів не дописав...

Катерина ВОРОНЕНКО.

Фото Аркадія СЛАВЦЬКОГО.

Навколomisтецькі новини

БАРВИ ХОРУГВИ

Торік тернопільчани заступили обласну місцеву премію ім. Бойчука. І ось наприкінці жовтня, в день народження митця, в обласному центрі відбулася виставка з довідних робіт гурту «Хоругви». Не черепні з цієї нагоди голова комісії з питань культури та духовного відродження обласної Ради Ігор Гарета вручає премію членам гурту.

Мародилася «Хоругва» у січні минулого року, розповсюдивши головну гурту Дмитра Стецько. — Але задовго до цього кожен з нас займався пошуком національної стилі-

стики, хоч раніше вважало, пригнобленою було об'єднання митців, які працювали над такою тематикою. КДБ руйнував знайомий спроби створити подібного гурту.

Рівно рік тому ми організували прес-конференцію, присвячену бойчукістам, опісля якої відкрився перший виставка.

І ось тепер — друга. Полотно хоругви я вважаю своєю філософською маніфестом. Україна постає в образі замкненої кішки, сім'яного козла, немовляти. Історик держави проходить через гаму колор-

ів: червоне, чорне, біле. Тут відсутні будинок-машини, до якого, на жаль, це відноситься наш митці.

Чи не тому роботи «Хоругви» привертують увагу мистецтвознавців, шанувальників мистецтва, багаторічний Дмитро Стецько заступили художні музи нашої республіки, ідеї яких полатили терпіння мистецтва і представили дискусію.

До речі, свою премію художники «Хоругви» передають у фонд мистецтва Михайла Бойчука, який створюється в тернопільському районі, не бачаючи світлового митця.

Володимир СТАСЬ.
Тернопіль.

Кримінальна хроніка

ПІДСТЕЛИВ МАКОВУ СОЛОМКУ

Зотетик атрофічний «Лиман» Володарського району Юрій Іщенко свідомо виступив собі шлях за грати маковою соломкою. Зубує її в кар'єрному досвіді, який не 30 карбованців за сніданку. І це при тому, що цин на наркотичній підсолювання, більше, ніж на майбутній продукт карування.

Визан наркоманістима у сільському будинку культури від нас передавання отрути клієнта з Херсона, який відмазав за нею на такій як 50 кілометрів. Суд виніс рішення Іщенко — три роки по звільненні волі з конфіскацією майна.

Але, як не дивно, не всі жителі села Станіславська свідомі це рішення. Чимало та-

ких, хто в листі до суду висловлює покарання землі «визначено з великої легкості», за якою нічого аморального і компрометуючого не бачать. Б'є над чим покарувати криміналізм.

Іван КАЛІННИЧЕНКО

Херсонська область.

Отакі...

ТРАКТОР ВІД ПР

— Фермер? — якщо дивно поподина на жене голова срібного колоса райадорю Іван Кукіш. Та є у нас два фермери. Філософія Я б так їх фермерів...

Івану Головині та його сусіди колос Івана Горного виділи по два гектари землі. І, прийнявши будь-яку допомогу, тільки після втручання районної прокуратури виділено голова трактора — виторгити горно сім'ї Головин. А вступ районної газети на підтримку фермера Григорія Буць вважало особистою образою: «Хотили тієї землі, то я їй. Хиті тепер побачать з нею, як похоту». Так і росте на тих гектарах переважно буряки, кожен керівник місцевого апарату не нараджується, як він сидить всім галям колосів вози, щоб по дивлячись, що воно так — фермерство?

Тим часом ходять і в сусідній Галаваського району до голови колосів Імени Горного Олександр Васильченко та Сергій Рубинський. 30 гектарів під фермерське господарство. Давно ходять... За той час

свідчення Чер...

ЯК АН

Перший Всеукраїнський міжнародний конкурс молодих талантів, який виступав чинили патріст, освятили не тільки пам'яттю генералю, горно Івана Миколайчука, а і його виступи цимир поглядом, який ніби заглядає в нашу душу з емблемою цього містечкового свята. Після цього буремного хвилювання Петра Давидова, який вилася Іваном Миколайчуком спочатку в кіносценарій (у співавторстві з Юриєм Іллієнком), а потім постав перед нами у своїй складній історії на екрані в «Володу шатах з хороню озином». Ісправді, тепер українське кино немале між Івана Миколайчука. Як українська поезія — без Ліни Костенко, а українське мажорити — без Івана Марчука. Нарешті, після довгих літ замовчування, а то й відвертого нищення (така вже традиція дона всіх тадинових і національно свідомих українських митців протягом останніх століть) ми віднаємо на наших екранах, то надійному актору, режисеру, сценарісту. Так, фестивалі названо іменем Миколайчука, і митці сьогодні висловили про нього, і документальні фільми зняли. І все ж таки знову і знову спадати на думку обласних керівників культурно-художнього керівником кінофільму «Україна» Іваном Гаврилюком під час урочистого відкриття

Спорт

«ПЛАКАЛИ» М

«Брондбо» (Копенгага, Данія) — «Дніпро» (Київ, Україна). 1:1 (1:1). Партія матч 1/8 фіналу розіграшу Кубка європейських чемпіонів. Копенгага, Стадіон «Брондбо». 6 листопада. 16200 глядачів. Суддя Л. Трагін (Північна Ірландія). «Брондбо»: Кор, Бьєрн Йенсен, Ошкарчук, Рубенсен, Бьєрнсен, Діон, Йенсен (Крістенсен, 75), Крістіансен, Хендрик Йенсен (Екхууд, 85), Рубенсен, Свенсен. «Дніпро»: Кутелов, Лушнік, Царько, Алексанков, Шматко, Валентино, Ковалев (Гришук, 70), Яковенко, Зеще, Селемко, М. Мельник, Шаров. Гол: Яковенко (8). Попередженим Кутелову, Ко

АЛА ВЕСНА, БУВАТИ ЛИСТЯ

що) за валюту, аби прожити.

А у нас... Навіть статистика не ведеться. Не маємо змоги встановити, скільки саме жінок у віці, коли ще можливе народження дітей, працюють на шкідливому виробництві. Це нині. А коли настане рйон? Коли жінка буде рада, кет те своє здоров'я — своїх майбутніх дітей продати, аби лишень вижили ті, що вже є?

Чи варто сумувати — адже на Заході, з якого прагнемо брати приклад, жінки борються саме за те, щоб нарівні з чоловіками розраховувати вагони, спуститися під землю, дихати хімічними випаровуваннями... А нашим жінкам і боротися за це не треба, вже мають таку можливість.

Нарешті ми випередили Америку. Шкода. Хрущов не дожив...

Катерина ВОРОНЕНКО.
Фото Аркадія СЛАВУЦЬКОГО.

рів: червоне, чорне, біле. Тут відсутня будь-яка «шароварщина», до якої, на жаль, ще вдаються наші митці.

Чи не тому роботи «Хоругви» привертють увагу мистецтвознавців, шанувальників живопису. Багато робіт Дмитра Стецька закупили художні музеї нашої республіки, цікавляться полотнами тернопільських художників і представники діаспори.

До речі, свою премію художники «Хоругви» перерахували у фонд музею Михайла Бойчука, який створюється в Тербовлянському районі, на батьківщині славетного митця.

Володимир СТАСЬ.
Тернопіль.

КОВУ СОЛОМКУ

ких, хто в листі до суду вважає покараного земляка «людиною з великої літери», за якою нічого аморального і компрометуючого не бачать. Є над чим поміркувати криміналістам.

Іван КАЛИНИЧЕНКО
Херсонська область.

Отакої

ТРАКТОР ВІД ПРОКУРОРА

— Фермери? — якось дивно подивився на мене голова срібнянського райагропрому Іван Кужіль. — Та є у нас два фермери. Філософи! Я б таких фермерів...

Івану Головні та його сусідові колгосп імені Горького виділили по два гектари землі... припинив будь-яку допомогу. Тільки після втручання районної прокуратури виділив голова трактора — виорати город сім'ї Головні. А виступ районної газети на підтримку фермера Григорія Буць вважав особистою образою: «Хотіли тієї землі, то я дав. Хай тепер роблять з нею, що хочуть». Тож і росте на тих гектарах переважно бур'ян, чому керівник місцевого агропрому не нарадується: «Я вже сюди всіх голів колгоспів возив, щоб подивилися, що воно таке — фермерство».

А тим часом ходять із сусіднього Талалаївського району до голови колгоспу імені Горького Олександр Василенко та Сергій Рубеженський, просять 50 гектарів під фермерське господарство. Давно ходять... За той час

уже «ГАЗ-53» десь купили і на трактор Т-40 спромоглися. Тільки чому ж із сусіднього району?

— Бо у свій колгосп краще й не потягнеться, — пояснюють хлопці.

То, мабуть, колгосп імені Горького такий міцний, що ніякі фермери йому й «задарма» не потрібні? Та господарство, на жаль, типово для всієї Чернігівської області: 1200 гектарів орної землі смугами лежать на 16 кілометрів. На весь колгосп 13 механізаторів, а з нового року залишаться семеро. «Земля пустує, — бідкається голова. — А хто відповість, що я не можу бур'яни вивести?». Та земля — пустує вже «одні, ні, і не рахував», скільки й «Отакої». Відповісти за це, як і за покинута на полі бур'яни та «показове фермерство» по-срібнянськи, не тільки голові Григорію Буць. Шкода лишень, що й досі спитати нікому...

Юрій НЕСТЕРЯК,
спеціальний кореспондент «Голосу України».
Чернігівська область.

ЯК НАМ БРАКУЄ ГІДНОСТІ ІВАНА

Перший Всеукраїнський кінофестиваль, який взяв старт миколою п'ятниці, освячений не тільки пам'яттю геніального митця Івана Миколайчука, а й його відвертим щирим поглядом, який ніби заглядає в нашу душу з емблеми цього мистецького свята. Поглядом буковинського хлопця Петра Дзвоняра, який виписаний Миколайчуком спочатку в кіносценарії (у співавторстві з Юрієм Ілленком), а потім постав перед нами у всій своїй складній істоті на екрані в «Відомості за чорною ознакою». Справді, тепер українське кіно немислиме без Івана Миколайчука. Як українська поезія — без Ліни Костенко, а українське малювання — без Івана Марчука. Нарешті, після довгих літ замовчування, а то й відвертого нищення (така вже трагічна доля всіх талановитих і національно свідомих українських митців протягом останніх століть) ми віддаємо належне цьому геніальному актору, режисерові, сценаристу. Так, фестиваль названо іменем Миколайчука, і книга спогадів вийшла про нього, і документальний фільм знято... І все ж таки знову і знову спадають на думку обабічні болем слова, мовлені художнім керівником кінофірми «Україна» Іваном Гаврилюком під час урочистого відкриття

фестивалю в Палаці культури «Україна».

...ще не б цього великого концерту, а саме не було б цього мистецького свята, краще жби Іван Миколайчук і стояв тут, перед нами на сцені, і представляв своє. Бо й було що сказати.

У рамках фестивалю вже відбулося відкриття фотовиставки, присвяченої життю і творчості відомого режисера й актора у столичному кінотеатрі «Київ», де проходить ретроспективний показ фільмів, знятих за участю Івана Миколайчука, учасники фестивалю минулої неділі зустрілися з жителями Переяслава-Хмельницького, Яготинського, Золотоніського і Лохвицького районів. А в кінотеатрі «Київська Русь» пройшов цікавий кіновечір-шоу з прем'єрою фільму режисера-постановника Р. Живолупа «Карпатське».

Та все ж таки найбільша увага прикута до Будинку кіно, де паралельно у двох залах йде перегляд конкурсних художніх і документальних фільмів. Фільмів, знятих на кіностудіях нашої республіки і озвучених українською мовою. Звісно, що за межами України таке майже не зустрічається. Приємний виняток становить хіба що кінокартина Н. Акайомової

Прямі зв'язки

Хрещена мати Чернігова

Цього року пані Фріда Дерев'янка, котра мешкає у Бельгії, вже вдруге прибула на Україну. Бо має на Чернігівщині хрещеників, друзів, переїмається їхніми клопотами. Тож, як і першого разу, прибула з великим благодійним вантажем — 26 тоннами ліків для потерпілих від чорнобильської аварії. Це дарунок від громади Української автокефальної церкви у Бельгії. На прес конференції пані Фріда

заявила, що постарасться стати надійним спонсором П'ятицької церкви, шойно переданої віруючим УАПЦ. «Я теж продовжу справу своєї матері», — сказала журналістам її дочка Надія.

У Бельгії, завдяки зусиллям пані Фріди створюється музей України, куди в ці дні передано старовинні речі з села Дягової Меєнського району.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

ТОБІ ПОЛОВИНА Й МЕНІ ПОЛОВИНА

На такому принципі об'єднали свої капітали й розподіляють прибутки Сумське орендне підприємство «Промтовари» та імецька фірма «Хайланд Петре інтернаціональ». Вони створили спільне підприємство «Мальва», яке торгуватиме, а в перспективі й налагодить у Сумах виробництво парфюмерно-косметичної продукції, облад-

нання для стоматологічних і косметологічних кабінетів.

Вирішили мати справу з сумчанам й китайські підприємці з міста Сянь. Підписано договори про відкриття у нас цеху по виготовленню виробів з натуральної шкіри, а також ресторану китайської кухні.

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Суми.

«Хай святяться ім'я твоє», створена на далекосхідній студії документальних фільмів. Розповідає вона про життєвий і творчий шлях видатного українського кінооператора Данила Демущького.

Ще одна виразна тенденція сучасного українського кіно — це погляд до нашої літературної класики, яка дуже широко представлена на екрані. Досить назвати такі фільми, як «Меланхолійний вальс» Б. Савченка за творами О. Кобилянської і «Подарунок на іменини» Л. Осипи за оповіданнями М. Коцюбинського, як «Відьма» Г. Шигаєвої за повістю Г. Квітки-Осикової, як «Котопська відьма» і «Танго смерті» О. Муратова за твором М. Хвильового «Санаторіальна зона».

Нерідко можна почути (і цей фестиваль не виняток), що ми, українці, визнаємо і починаємо шанувати своїх митців, своїх пророків лише після того, як вони відійдуть у той світ, звідки вже ніхто не повертається. То, на жаль, гірка правда. Але і це не вся. Мене (і не тільки мене), приміром, прикро вразило, як раптово істотно порідшав зал у Палаці культури «Україна» в день урочистого відкриття фестивалю. Порідшав після невеликої перер-

ви, вкраз перед демонстрацією фільму В. Вітера «Іван Миколайчук. Тризна». Фільму, безперечно, талановитого і по своєму повчального. І тільки коли десь через півгодини з верхнього поверху долинули звуки легкої танцювальної музики, я все збавнував. То багато хто, спішно подався займати місця за столами, де організатори мистецького свята влаштували прийом з нагоди відкриття фестивалю.

І тоді мені подумалося: як би то було добре, коли б до Миколайчукового привітного погляду, яким озорений сьогоднішній фестиваль, додати ще б Миколайчукового таланту і Миколайчукової людської гідності.

А втім, не забуваймо, фестиваль то перший.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

«ПЛАКАЛИ» МІЛЬЙОНИ

«Брондбю» (Копенгаген, Данія) — «Динамо» (Київ, Україна). 0:1 (0:1). Повторний матч 1/8 фіналу розіграшу Кубка європейських чемпіонів. Копенгаген. Стадіон «Брондбю». 6 листопада. 16500 глядачів. Суддя Л. Ірвінг (Північні Ірландія).

«Брондбю»: Крог, Бьєри Йенсен, Окечукву, Расмусен, Брайн Йенсен, Джон Йенсен (Крістенсен, 75), Крістоффе, Хендрік Йенсен (Екунд, 85), Б'юр, Нільсен, Вільфорт.

«Динамо»: Кутепов, Лужний, Цвейба, Алексаненков, Шматоваленко, Ковалець (Грицина, 70), Яковенко, Заєць, Саленко, Ю. Мороз, Шаран.

Гол: Яковенко (8).

Попереджени Кутепова, Ко

вальця, Саленко, Ю. Мороза, попереджено і вилучено з поля на 43-й хвилині Яковенка.

— У Данії боротимемося до останнього. Я оптиміст, — сказав технічний директор ФК «Динамо» (Київ) Володимир Веремеса.

А його колега по блискучій динаміській команді зразка 1975 року, заслужений майстер спорту Володимир Трошкін поділився зі мною такими міркуваннями:

— Маю таке передчуття, що все для наших хлопців завершиться успішно.

До речі, сказано це було за кілька годин перед матчем у столиці королівства Данського.

У стані же суперника підраховували, що вихід до чвертьфі-

налу принесе клубові «Брондбю» близько двох мільйонів доларів. Ці грошки, як бачимо, плакали. Адже динамівці виграли цей принциповий і дуже важливий матч. І вони продовжать боротьбу за почесний приз. Хоча...

— Напередодні матчу, коли зустрілися президенти обох клубів, — розповідає голозний тренер киян Анатолій Пузач, — їхній сказав нашому Віктору Безверхову, мовляв, пробачте, що обіграли вас. І сказав це було з упевненістю в перемозі у повторній грі. Оце, як на мене, і зіграв злий жарт із нашим суперником — клубом, безумовно, дуже сильним. Зіграли в Києві 1:1, футболісти з Копенгагена, і, як з'ясувалося, їхні керівники втратили здоровий глузд і розсудливість. За що й оплатилися.

Окрім «швидкого» голу, який нам дуже допоміг, ми мали ще три стовідсоткові моменти. В одному Ковалець обійшов кількох захисників і воротаря, але влучив у штангу. В іншому — двічі зблизика ммо пробив Саленко.

Щодо суддівства. Воно було якимось диким. Обидва клуби припускалися огривів. Але то були не порушення. Однак Л. Ірвінг карав тільки наших.

Тепер у нас попереду шість матчів (три вдома і стільки ж у гостях). 27 листопада приймаємо португальську «Бенфіку» з Лісабона, а 11 грудня в Празі граємо проти місцевої «Спарти». І на цьому сезон завершимо. Ще за суперників маємо й іспанську «Барселону».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ТІЛЬКИ СУВЕРЕННА

Леонід Кравчук — єдиний кандидат у Президенти України, якого добровільно Черкаський край розпочав з відкриття святого для кононоу українці міста — моголи Тараса Шевченка. Цим самим він має підкреслити, що єдиний шлях до суверенності життя, в тому числі й від передвиробничої боротьби. Про це думалося по ходу в ту мить, коли, поклавши квіти, стояв він перед Тарасом, екшнним голою? Про минуле і прийдешнє України? Про те, щоб вона стала вквітати такою, як запорова Кобзар? Чи, може, складав духовну спадщину Шевченка?

Уже потім, коли заступник директора музею-заповідника «Могилы Т. Г. Шевченка» З. Тарасан-Берега запросила відвідати нещодавно відкритий Тарасову святилище і завітати тележурналіст не приїхав, щоб не вліти у Леоніда Макаровича хоч коротеньке інтерв'ю, він тихо сказав:

— Тут неможливо довго і голосно говорити... Мовчати і думати. Думати і мовчати — ось до чого сплинула духовна святилища нашого на роду.

У Тарасовій святилищі — відкритій хатині першого хрестинця Кобзареві мовчав І. Ядловський — Леонід Кравчук залишив свій запис у книзі гостей. На цьому перша, так би мовити, поетично-философська частина перебування у Шевченковому краї закінчилася і розпочалася друга — напружена, ділова, подемократична і вістова. Одинокі скрізь, де виступав Голова Верховної Ради, перед навислими у кінострічці і на площі міста, перед правдниками і відпочиваючим синаміро «Мощногір'я», трудівниками виробничого об'єднання «Азот» перед черпаками в обласному центрі — люди об'єднували сильне почуття співпричетності за долю України, Цілоград, виявилася воно у кожній аудиторії по-своєму. У Каневі зустрічали зацікавлені і чимно, у «Мощногір'ї» — привітно і розумно, у «Азоті» — по-робітничому просто, тепло і щиро. Працівники цього підприємства схвально зустріли підписання економічного угоди з Росією. Адже для них це життєво-важливо. Бо лише за останніх дев'ять днів «Азот» втратив чотири міль-

йони наробівців унаслідок недопоставки сировини з Росії та Казахстану. Після цього наслідком з роботою чеху, накоманди з роботою чеху, в якому випускають товари ширинного, відкритої розмови, відповідей кандидата на запитання хтось із працівників підприємства запропонував:

— Леоніде Макаровичу, давайте сфотографуємося з колективом нашого цеху! На пам'ять!

У Черкасах задовго до початку зустрічі на площі перед Палацом культури зайнялося море людей, зайнялося хтось із працівників тисячі гладыш, не міг умістити всіх бажачоків. Кілька тисяч чоловік линили поза його стіни. Тому мушкетерів виступу Леоніда Кравчука велась на вулицю.

Кандидат у Президенти України розповів про себе і про Україну, зупинившись на основних принципах своєї передвиробничої програми. Відповідаючи на запитання про перший свій указ на посту Президента (у разі обрання його, звичайно), наголосив, що саме ним буде визначено пріоритети внутрішньої і

зовнішньої політики незалежної України. А в тому, що і грядуть український народ, який народ, які громадяни на терені України, скажуть своє «Так» суверенності держави, кандидат у Президенти не сумнівається ні на хвилину. Тільки своя, незалежна, демократична, володіння державою по-справжньому доброті, про розквіт, добробут свого народу і таку Українську державу він побудує, про який національній згоді, розумінні, взаєморозумінні, терпінні.

Найбільше виборців хвилювали взаємодієносини з новими союзними республіками, особливо з Росією, формування національної валюти, введення української валюти, захист найменш забезпечених верств населення — на всі ці і дедалі інші питання кандидат у Президенти дав вичерпні відповіді.

Кілька разів доводилось, зокрема, пояснювати, що Вітольд Фокін не підписав, а парадувати дозовір про економічну співдружність і зрозуміло, а з дозвільними сесі Верховної Ради України. Цього юридичного питання документ більше стосується лише після того, як його ратифікує Верховна Рада України.

Усвєри жителі Черкащини чили знову поспішувалися з Леонідом Кравчуком по «прямій лінії», які провело для виборців обласне радіо. Ділячись вираженнями від зустрічі на Черкащині, Леонід Макарович зауважив, що спілкування з жителями Черкащини було для нього цікавим і корисним. «І побачив життя таким, яким воно є...» — сказав він на прощання. — Бачив радісні і потужні обличчя, привітні і не дуже. Але найбільше і найбільше людей, які вірять у майбутнє нашої України, у її державність і незалежність. І тому я повертаюся до Києва з добрим настроєм».

Лілія ТИТАРЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».

Фото Олександра
КЛИМЕНКА.

Думка читача

5 «Д» А ПРО КОЛГОСПИ ЗАБУЛИ?

Мене, як селянина, у програмі наглядати у Президенти України Леоніда Кравчука найбільше цікавила, зрозуміло, роздільна, зрозуміло, роздільна і насамперед та його частина, де йдеться про долю українського села. Проте я був не тільки селянином, не тільки членом у ній жодної згадки про колгоспи й радгоспи. Галаці, ці положення програми потребують детального роз'яснення, адже відомо, які живуть на селі, але ніяк не бачили доля колективного господаря. У нас чимало запитань. Ось лише окремі з них.

Перше. Яка доля членів колгоспів і радгоспів? Який майбутній Президент має наміри їх розпустити, то які чинити для цього? Сьогодні Україна посідає перше місце в Європі по виробництву на душу населення картоплі, м'яса, цукру і друге — зерні. Чому ж не розвинути ці види кроку просто нещадно. У чому ж тоді суть?

Друге. Я не проти, щоб на селі, паралельно із колективним господарством, існували дороги орендари, фермери. Але для всіх форм власності мають бути створені однакові умови. І хай мені підсонням визначе здорову економічну конкуренцію. Щоб, чого доброго, не наламати дров, як це завжди не раз було у нашій історії.

Іван КОЧЕРГА,
голова обласної ради
колгоспів.
Полтавська область.

ШОСТЕ «Д» СКАЖЕ НАРОД

З інтересом прочитав програму Леоніда Кравчука «Нова Україна», або 5 «Д», які нарізні й кандидат у Президенти. Програма багата обіцянками, хоча й децю з ній суперечливі, на мій погляд. Візьмо демократизм. Як пояснити представство трудящих в органах влади? Як представництво представників на місцях, які Рада підлягає не будуть? Чи не прообраз це генерал-губернаторства і земств проросійської «єдиної і невідомої»?

«Демократія» — це говориться: «Демократія неадемного права людини (членство), і прав об'єднується у громадські організації». І 3) повинна бути нова Конституція України, адже система права. Президент республіки і т. ін.». Чи справжнє це гарантія, коли ситуація з компартією сидить про тротилежне? Виявляти й заборонити, як то кажуть, без суду і слідства?

Аби наміри кандидата перетворилися у програму дій України, треба, щоб народ України розумів, що «Д», тобто своє «добро». Леоніду Макаровичу треба поборитися із своїми амбіціями і переконатися у їхній підтримці.

Леонід ЗАВРАЖНИЙ,
співосередок інструментальних виробничого об'єднання «Радія».
Кіровоград.

Життя Рад

ДАТИ Б РАДАМ РА...

Закон про Ради та місцеве самоврядування, проблеми місцевої влади стали головною темою розмови Голови Верховної Ради України Д. Кравчука та голів нісських районних Рад, що відбулася 8 листопада цього року.

Головна претензія районних «мерів» по Закону цілком зрозуміла — він, позбавивши райради всіх повноважень, залишив їх безпосередні проблеми життя жителів. Усім, від підлітків до старих, від молодих до старих, від міських до сільських органів до бюджетних райрад ставляться як одним принципом: «Відай нагору».

Столиця України — не виняток. Як він ставився б до Київської, а Закон про Раді каже: якщо будьяка Рада не може визначитися протягом визначеного часу хоч б з важливими органами, то її треба розпустити. Інакше — паралізує усього. Тож керівники райрад Києва просили Д. Кравчука визна-

читися на Президії парламенту чи на сесії: або допомогти Київській вижити з кризи, або застосувати Закон і розпустити її, щоб не завмалала районним органам, або змінив Закон і надав райрадам більше повноважень, або прийняти статус столиці України з відповідними повноваженнями її керівних органів. Наприклад, так, як це зроблено в Москві чи Санкт-Петербурзі, де як стратегічно зауважив голова Подільського райради, народний депутат України І. Салій, мерія має більше прав, ніж незалежна Україна».

Голова райрад вимагали також конкретних справ: розмежування повноважень між райрад і районом, розв'язання принципу самоврядування району, визначення адміністративної меж між комунальними Цивільна й також загальні рада Рад у зв'язку з майбутніми президентськими виборами.

Д. Кравчук потрапив у несприятливу ситуацію. Як мовив Президент України він виступав за подолання президентської форми правління і розквіт місцевого самоврядування, не віднімаючи функцій районних Рад. Але як роздати, наприклад, діяльність президентських уповноважених з діяльності обрання голів райрад? Як уникнути «тертя» й не допустити нових перекручень?

Керівники районів запропонували поєднати в одній особі і президентського представника і голову райради без повноважень останнього на районній сесії. Д. Кравчук побирався подумати, що б можна вирішити остаточно, коли і грядуть — попередити.

Ось слово, конкретних запитань було більше, ніж відповідей на них. Але, як ми вже, користь від зустрічі є хоча б у тому, що говорили зовсім про «примієнний» речі. Наприклад, що зробити, щоб справно працював місцевий транспорт. Як зробити так, щоб під час приватизації житла квартири не опинилися в руках тих, хто купує їх за десятки тисяч доларів у Нью-Йорку. Звичайно, власники може продати своє майно кому заманеться й за будь-яку суму, але що відділяти від цього часа? Як же на двадцять років і коштує вистачає на життя від заплати до авансу?

Відповідно на це ми маємо, в листопада йде на малі попередні політичне утворення позицій сьогоднішніх керівників різних рівнів, один з яких може бути найвищим виконавчим повноваженням. А що було в нас підчас попередніх місцевих влад, добре відомо: приходить новий «галав» і махає «кезлом» наляво й направо: то перевіряє в транспорті влаштування, то виносить геть чистю вирубом... От що цього не було, й говорили голови півторої години. Але які були слабкості, чи не були кроки нормального політичного життя? Як у малій дитині: не підтримався — упале...

Володимир СКАЧКО,
спеціальний кореспондент
«Голосу України».

Експрес-новини

Президент Франції Міттаран заявив, що до кінця цього року він хотів би запровадити конституційну реформу, основаних питаннях однієї з найбільш швидкоплинних реформів президента на самому початку до п'яти років (нині він становить сім років) розширення повноважень парламенту. За словами міттарана, прокат реформи має бути внесено на всенародний референдум.

У найгрозливіших точках Хорватії — містах Вуковар і Дубровник на припинення тяжкої загрози бою, що до повномасштабного агресивного танюю, може призвести до радикальних змін воєнного становища в республіці.

У Бонні відбулася зустріч глави уряду Німеччини і Валленштайна Коль і Мюллера. Під час переговорів шло про підготовку до нападів на наємному ринку країн — членів ЄС, ама відбудеться через місяць у голландському місті Маастрихт. На нараді пародованься прийняти принципові рішення щодо аста-новлення економічного, фінансового та політичного союзу 12 країн. За повідомленням преси, зустріч Коль і Мюллера має велике значення для успіху цього заходу, аразовуючи існуючу розбіжності щодо політичного союзу.

На виборах у місцеві органи влади влітку право націоналістич-на Партія свободи одержала майже 30 відсотків голосів — удві-чі більше, ніж на попередніх виборах, і стала другою за кіль-ністю мандатів в Общинній раді — парламенті столиці Аестрії. Правляча Соціалістична партія одержала абсолютну більшість мандатів. Вислідом є думка, що результати цих виборів по-значаться на політичній атмосфері всієї країни.

«ДАМАНТОВІ ПАЦІТАЛЬНИКИ»

або Дещо з життя шахтарів

«Ласкаво просимо в ала-манду доу Навіо!» — це була мене Бровнен Навіо, од-на із працівниць «Ного-дідейд» дайомод майна» («Сід-ем»). дайомод під-приємства південноафрикан-ської корпорації «Де Бірс». Ми направилися до Оран-женмунда — шахтарського містечка, що в центрі са-рононої території на узбе-режжі Атлантичного океану.

Бровнен на хвилинку зу-пинився мікроавтобусу, щоб по-казати древні будівельні за-сновні місцевих майлонів. Під-біраю з землі красиві ка-мінь — на пам'ять. «Пока-зати, будь ласка, на місте», — каже Бровнен. — Тут все-властивість компанії».

У цьому я переконаний, коли опинився в Оранжмун-ді, справжньому життєвому центрі серед пустелі, де тут справді наледало «Сід-ем»: житлові будинки і дороги, (давні та басейн, школи з апаратами, склади, аптека, офісбюлетені лікарня і аеро-порт, технічний комплекс і пошта...

— Нам не потрібні ніякі спеціалізовані власті, ка-же мені заступник гене-рального менеджера «Сід-ем» Алап Стоквал. — Компанія потребує лише все: їстівні склади, поліцейсь-кого вантажівку, вантажів-ку вертоліта, розпашу-вальні квітники, підземну дорогу. Досить подовжити ці заходишні заходи.

Ящо сімейні живуть тут у комфортабельних чотирі-кобових будинках, то ша-хтарі-коловань користують-ся квартирами в гуртожит-ках. Дуже різко — по де-якім квартири. Кухонь у них немає — шахтарі харчують-ся в їдальнях компанії, різ-номанітні страви завжди в кор-мані: шматок курки чи м'яса, яловичий чи банан, кефір — 14 пісних порцій у день.

Все це, каже, — про-дусище Алап, — поки ви працюєте на «Сід-ем».

— А не сумно жити ро-ка чи десятиліттями в са-мостійності, якщо не раху-вати сезонних робітників, міст, оточеному пісками? — запитую я.

— Так, що ніхто не скаржиться, — відпові-дає

Алап. У нас 63 різних клу-бох спортивних і за ними самі: шахтарі грають в те-ніс, сквош, регбі, крикет, футбол, гольф, хокей на траві, дайомод баскетболу, дайомод тенісу, відерфін-гу, підводного плавання, ке-гельбан — всього не пере-рахувати.

А я у них!

Неважко уявити, що за та-ких умов нестачку в ро-боті шахтарів в Оранжмун-ді немає; навіть некаваліфіковані робітники, переважно афри-канці і мулати, уклалися контракт на шість місяців, щоб працювати на вільному готовому одержувати не менш як 872 ранди щомісяця (один ранд становить приблизно 0,35 долара США). Оцінка праці тут ведеться за відомою сис-темою Патерсона: кожен ро-бітник, крім зарплати, ко-ристується грошима на фондах споживання — компанія сама оплачує жит-ло, харчування, медичне об-слуговування, транспорт, бі-знес, страхову, відраху-вання грошей до пенсійного фонду...

Працюють шахтарі по-мірно, 12 годин на день. Після шкільної роботи їд-някдень відпочивають, коли можна з'їздити провідати рідних компанія надає кошти основні на доброту.

До речі, за гуттешною практикою робочий день шахтарів відраховується з моменту пересікання кон-торного пункту, незалежно від того, чи це серед ро-боного місяця займає немало часу. Висновок алмазів відраховується відкритим спо-собом, і кар'єрні розрахунки на гігантських алмазах.

На емблемі «Сід-ем» була в'язка з кар'єр, ніби на го-теліній вивісці, крається п'ять з'являється.

«Якщо треба, я або свого чоловіка», — за-явила одному англійсько-му рапортеру М. Воль-янович, колишня офіці-антка з неважливого міс-та поблизу Загреб, а сьогодні — солдат кор-ватської міліції. Як ви-явилось, її чоловік ко-ло на противників сторони. Цей фінт ще раз під-креслює, як далеко за-йшла громадянська вій-на в Югославі, яка роз-діляє сьогодні не тільки партії та народи, а і сі-мі.

«Ми мали одне од-ного і були щасливими. Але одного разу він сказав, що не має бачи-ти бачення буття одру-жених і хотів, щоб ми були зрозумілими. Вихід з сімейного конфлікту Вольянович уявляє собі так: «Якщо ми коли-небудь зустрінемося ви-навіч, я застрелив його, те саме бачив зробити і він».

Фото з журналу «Шпигель» (ФРН).

Погляд

НА ВІЙНІ, ЯК НА ВІЙНІ

Інформ-шоу

НЕ ВСЕ ТЕ ЗОЛОТО, ЩО БЛИЩИТЬ

Колі А. Чухов лисав олові давний «Золотисини», ка-рала чіткі подумки, що в Дин-з Грінгоффа змінився співробітник в далекій Танзанії. Подібно, казавши, «Золотисини», чіткі змінився співробітник, на важкощі за злочин відганювати галин, роз-буряти залізничні колії. Наво-димо поблизу міста Мого-ра на лінійці Танзанії зійшли з рейок локомотив і зміст ваго-нів, постраждав приблизно 40 чоловіків.

Представили локомотив, який розсілював аварію, локомотив довільності за наї не зма-лювали доповненням сміли. При-чина — великий поїзд у міс-цевій містечка на приміській залізничній лінії, галин і ностий кадути в вагонах, збройні зі сталевими кірпачами. Металом били, галин і ностий кадути в вагонах, збройні зі сталевими кірпачами. Металом били, галин і ностий кадути в вагонах, збройні зі сталевими кірпачами.

СКІЛЬКИ КОШТУЄ ПРЕМ'ЄРІ

Охорона прем'єр-міністра Ка-нади і його сім'ї обійшлася суворобі в минулому фінансо-вому році в 4,9 мільйона до-ларів. Обійшло на повільність, ся, силами у сім'ї А. Маруці охоронили, які згідно з загаль-ною сумою зарплати (вд міль-йонів доларів), мова йде про два десятиліття до кінця. Усі вони відраховують до кінця злого підпору Королівської канцелярії, а також до кінця собою підпору. На ола-тності охорони, охорони ро-бують разом, і це привер-нуло торні приблизно 237 тисяч доларів.

КУДИ ПІШОВ ВЕРБЛЮДІ

Останнім часом у ніллових європейських країнах з релі-гійних пам'яток почали зника-ти люди, які виводили на мигалці «Мальборо» — це зрозуміло, щоб не вважати, чи лікарський дачка, з ліній залізничної залізничної компанії «Натомі». Натомі «герой» свогороди: лодісця-ми, а також зрозуміло, що на-ми, що релігійно зрозуміло, ви-являється, ніллові, і це за-стерігає чимось щодняшніми нирками.

Все це, каже, роз-повсюдило нової релігійної стра-ти, що нирками, ліній залізничної залізничної компанії «Натомі» сприяє збільшенню кількості споживання тютюнової продукції, а також зрозуміло, що на-ми, що релігійно зрозуміло, ви-являється, ніллові, і це за-стерігає чимось щодняшніми нирками.

Отже, шовених лікарських сигарет «Натомі», на нирко-вості, ліній залізничної залізничної компанії «Натомі» сприяє збільшенню кількості споживання тютюнової продукції, а також зрозуміло, що на-ми, що релігійно зрозуміло, ви-являється, ніллові, і це за-стерігає чимось щодняшніми нирками.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор

Сергій ПРАВДЕНКО

Редактори:

Анатолій ГОРЛОВ

поршій заступник головного редактора

Олександр БІЛИК

заступник головного редактора

Олександр СЕМЕЛ'ЯНОВ

член-кореспондент АН України

Володимир КРАСНОДІМСЬКИЙ

оголод, завідувач відділом культури

Леонід САМОЙЛЕНКО

заступник головного редактора

Борис СІДОРЕНКО

заступник головного редактора

Анатолій СОЛОМОНСЬКИЙ

редактор відділу кореспондентської мережі

Віталій СУДЯВ

відповідальний секретар

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Член редколегії: Анатолій СОЛОМОНСЬКИЙ

Черговий редактор: Володимир Рубан

Автори мукета: Анатолій Мирончик, Леонід Пилипчук.

Висновок: Леонід Кислюк.

Оформлення: Володимир Кислюк.

Коректори: Тамара Батистини.

Наталія Василь, Людмила Морозова, Людмила Насена, Антоніна Сиваченко, Людмила Станчик, Людмила Терещук.

Верстальники: Тетяна Балок, Олена Яценко, Алла Бурмаченко, Марія Соловйок, Сергій Слаженко.

Літотипісти: Наталія Позник, Валентина Чичирко.

Комітет друку: Валентина Чичирко.

«Радикальна Україна» 252047, Київ 47, проспект Перемоги, 50.

Тираж 60955.

Індекс 158.780.

Переплатити ціну на рік 19 руб. 80 коп.

Зам. 0345218.